

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap
ára 3 óra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, nov. 26.
1871.
48. szám.

Öt előfizető után
tisztélet-példány jár.
Egyes példány ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
VÁROSHÁZTÉR 6. SZ.
ide küldendő mindenféle ké-
irat, mely „Ludas Matyi”-nak
van szánya.

Furesa állapotok!

Már az igaz, senki se lehet
Oly tüdő-vak, hogy tagadja:
Hogy innét is, szintugy miként túl
Nem jól húz a kormány vadja.
Ha ez az a sokszor említett
„Mindent nyertünk-féle vivmány,
Akkor ugyan gyönyörködhetik
Az összbirodalmi kormány!

Mióta az áldott közösgy
Tenger áldása boldogit —
Ugyan foltozzák az alkotmányt,
Mert ki lyukad hol ott, hol itt!
A multkor a morlák parasztok
Bökték ki, most a horvátok!
Jámbor csehek! gondoltátok-e
Hogy ez következék rátok!?

Hanem izé . . . . mondanék egyet
Ha már meg van a paritás —
Ugy hozná ám magával rendén
Az áldott opportunitás:

Hogy ha bukna Bécseben, nálunk is
Bukjanak, így nem lesz csorba . . .
Kerül elég miniser, vegyék
A sok mamelukkot sorba!

Ott túl, bányszor boldogult már meg
Egyre-másra a kabinét?
Sőt a főmogu, Bájszt uram is
Lepasszolt, 's Gyula úr innét
Mitőlünk lépett a főpolezra,
Nem tom, vajjon meddig marad?
Szent, hogy tovább nem, csak addig mig
Elegendő babért arat!

S hogy teremjen számára elég
Babér levél, vagy borostyán —
Arról a csehek gondoskodnak
S lesz fürtös fején akarhány!
Szép is lesz az a borzas buksi . . .!
Jaj, — megbomlik a Deák-kör
Örömeben, — s beéri vele
Reggelire egy pár ökör!

Méfián

Osztán meg túl mért nem Holzgethánt
 Tevék miniszterelnökké?!
 Reménylem, ő sem adott számot
 És nem is adand örökké!
 Miként főfő finanszágárol
 Menyus urnálunk nem adott,
 S lám a jöttünk-mentünk számadás
 Mellett mégis hogy felkapott!!!

Ott túl mégis rendesebben megy
 Ha el nem akad a kerék,
 S ha elakad, hát lemondanak,
 S új állja helyét, — s ez derék!
 Nálunk ha egy miniszter el megy
 S kitoldják úgy a miként volt,
 Van a lomtárban elég olyan
 Doktor Pauper-féle folt!

Szóval egészen úgy kellene
 Lenni itt is, a miként túl,
 Hadd menne itt is k... nyjába
 A kabinét, ha megavul;
 A toldás-foldás, csere bere
 Vásári cigány mesterség!
 E mellett bizony igen hamar
 Kitelik ám az emberség!

Hanem bármint iparkodnék is
 Az a túlfelóli rajxrát,
 Olyan körmönfont hadsereget
 Mint nekünk van, össze nem ad!
 Bármint virul a dualismus
 Vagy a birodalmi egység:
 Nem kalapál össze olyat, mint
 Nálunk a mameluk többség!!!

Nagy Bögös.

Hasli Muzes thodomángyus, phulitikalís és khültüi levele.

Matyilében!

Thodom, hodj mintátu fagvást nem irum phulitikalís levelet, hát kezdessz the elkheringetni: aszta s alavári bugyogójú lódférthálon khijavitutt Jerusálembü szalajtutt Hasli Muzes the remboráját.

Khérem thégedet békessögre, esillapites a te haragudat azon szép gondolattyátul, hodj a Hasli mihelt edj khicsinség helre verekedhte mogát, hát mindent khifugja phutulni.

De lászsonk a dulughuz . . . . .

Hodj bürkhereskhedésből gyüttem phesti vássárrul haza, hát kesztem bele betözni ojsági lapukba, s uttand olvasuk hodj: Gráf therebesi verebesi Ondrási mintátu fagvástúta cseh-ögyekkel faglalkuszta, egészen van — — csehöl, azaz; felülthette mogát arra a phulitikalís phoripára, mel ürüküs bitongságában aogyi lovag miniszter oraságuk fogáját khirogdusta már . . . .

Szezin nemes Gráf! szegin terebesi verebesi oraság! khérdem: ugyan mit vétkezshetted te ollan nagyutt, hodj megunsz az élethüdet, s ölöd magadot khütüfik és kontárszár nélkül ollan phoripára, mell — miotánd mindentünnen megbokrosították, horkholva esatangulja az absoluthizmus khütbe borolt mezején?

Vadj tholánthán tetszik ez neked, s csopán hioságbul akarud nagy nevére szert tenni, hodj irjék rulad khözösögyes Chassandra khumidiát edj khis váltuzatussággal ojobb khiodásban? . .

Nu, jú, eredj, isten veled!
 — De e nuthát el ne feledd:

Ondrási ur khemén jerek,
 Nem khül ü néki a nyereg,
 Szürén öl a phoripát:
 Uda se nézi a bajnok, —
 Pest-Bodán hodj mit akharnok
 Arra bizon mit sem ad.

Vágtot' vágatot — s más határba;
 A cseh-kromplit mind khivágja,
 Min a tut khitefelné.
 Hasztalan fenyeget ütet
 Csüsz Rigel, ki asztat s ütet
 Torisznyára fúlszedné.

Hej Ondrási! hej Ondrási!
 Jú lesz a lurul leszállni,
 Mert bizon még meglehet:
 Rád becsölnek burgunya kárt.,
 S kérik érte thiszta bózát.
 — — Mit a hét vezér vetett.

Phersze mink nem fagonk udaadni eszt a thisztabozát, nem bizun, még csak a khurpáját sem. Hanem azért mégis megtörténhetik, hodj nađjun sukba fugja a prucesos kherölni nekünk, s e miatti méltu haragjában valami prukátor (a mi cigábul is khitelhetik) ogy hajint Ondrási, ur nyakaba (ha még ekkur él) a phürkültsiget, mint ahogy eszt — — Lurinál szukthak.

Azumban ogy látok hodj jú lessz ha abba u hagyok errül thübbet írni, mert khezdem epés lenni. S ogy hhi nézni, mintha már is a — moszkhára vezetnék engömet. Tehát — pax tibi Ondrási!*)

Jäger thürvéneket is kheresztöl vitték már országdjölésen. Mondhatok, hodj djenerö kkis thürvén! Van ogy szerkesztve: hodj a kinek khevis birthuk van, annak semmi se nem járja vadászatbul, szegin thekinthetes ör és phorosztember thartya fület csopán azért, hodj edjedöl verebesi oraságuk mulathassanak magukat.

*) Még most is thodom djenerö lotinsággal élni. H. M.

Phersze idj okaskogygyák magokat ezek az oraságuk: minek a phoroszt khezébe poska? thegyen ű asztat le, ha még annyira khivánna is mogát avval molatni, elég-edjen ű meg avval, a mit adonk khezébe akkur, midün az egyedöl szent khüzüs-ügyi harezban khüdünk ütet — ágyó nélkül, eshütürtüküs mitrajluszúkkal — miszár-szikre.

No hiszen, majd is lössz már ezotánra Ondrási oraságnak bü vadász molatság, és nem szorolja mind eddig veréb lövöldözésekre. Igen, nem lesz ki ellőjön a vadat előle, s így Phulszki Froncz urrában találja rúkat, a kis Kuba thurzumburz szokálában máreziosi südü nyólat, Varmann hojában vadmalaczut. Phoczulai zsumbikus szü-müldükében bibiez tujasukat, Thót Vilmus khücsügüs kolopján gulyafiszket. — egy szúval: ha Bicsbül haza rándulja, nem khöl nekhi a jüpre se menni, csak a Deák-khürben feltholálhattya minden nemü nemes molatságot.

Éphen be akarek ittend zárni az én levelét, mikur vadász thürvénekrül szolva eszembe jottya, hodj: az idén a khukuk madár khapta fönjes privilégiumut edjebb madarak küszt, mert ütet is khiemelnek thilus vadak khüze. Erről jottya eszembe osztand az is, hodj bizomosan azért nyert ű privilégiumot, mert a mult választásukkur valamelyik jubb uldali khipviselőnek khedvére egészen huszan khiobáltha. Lehet, hodj Har k á l y i n a k, a ki szintén állja a szárnyasuk surában, eléggé khedvére szóltha; de bizon Hurváth Dümének á demokrata bokrok khüzütt csak ennyit khi khialtotta: kukuk! (1) kukuk! (2) kukuk! (3) Azért fidjelmeztetek jubbuldalioraságukat hodj: a választási thürvéneket még mielübb elrunt-sanak, vagy ha nem — hát khérjek Ungvárról iles thül tiseket,**)

Hasli Muzes, m. k.
madjár izraelitő natorál pioet. —

Legujabb kabinét pletyka!

Lónyai gróf a Deák-körben elvégezvén beköszöntő-jét, tüstént Kerge Palit látogatta meg; szóbeszéd közt az adóbehajtásról is megemlékeztek. — Lónyai kérdé hogy vajjon meg vannak-e még a pénzügymini sterium tutelátusa alatt az ő általa importált adó végre hajtók?

Igen, meg vannak, válaszolá Kerge Pali. —

Hát osztán mit esinálnak? kérdé Lónyai. —

Huzzák vonják a népet. —

És te nem sajnárod a népet? nem tudod ezeket a húzó — vonókat elesapni? vagy más módot kitalálni az adóbehajtásra, vagy ezek helyett másokat alkalmazni, tudod-e hogy jön a követválasztás, s majd ez is nagy argumentum lesz ellenük!

Tudom én mind ezt — válaszol Kerge Pali — hanem valahányszor elakarom őket esapni, mindig egy régi adoma jut eszembe —

***) Ezér a szip thonácsér nem khérem thikus külségekből semmi némő Lunyai phiczolákot. — H. M

Hogy — hogy?

A régi világban egy zsarnok földes urnak volt egy ispánja, ki szüntelen lopott, az uraság sokszor rajta érte, — végre megunván a dolgot azt mondá: hogy ha még egyszer lop, olyan büntetést szab reá, melyet meg sohse látott. — Az ispán újra lopott, — Ekkor az uraság béreseivel levetközteté az ispánt meztelenre, kiveteté a nádasszélre, megkötteté egy fűzfához kegyetlenül, persze hogy rögtön ellepték a szünyogok, s csipték irgalmatlanul, az ispán pedig keservesen jajgatott.

Végre az uraság megsokallván a dolgot, azt mondá a hajdunak: menj oda, hajtsd el róla a szünyogokat. —

Ne hajtassa el nagyságos uram — nyöszörgött az ispán, — mert akkor még éhesebbek jönnek. Fiat applicatio. —

Kivonat.

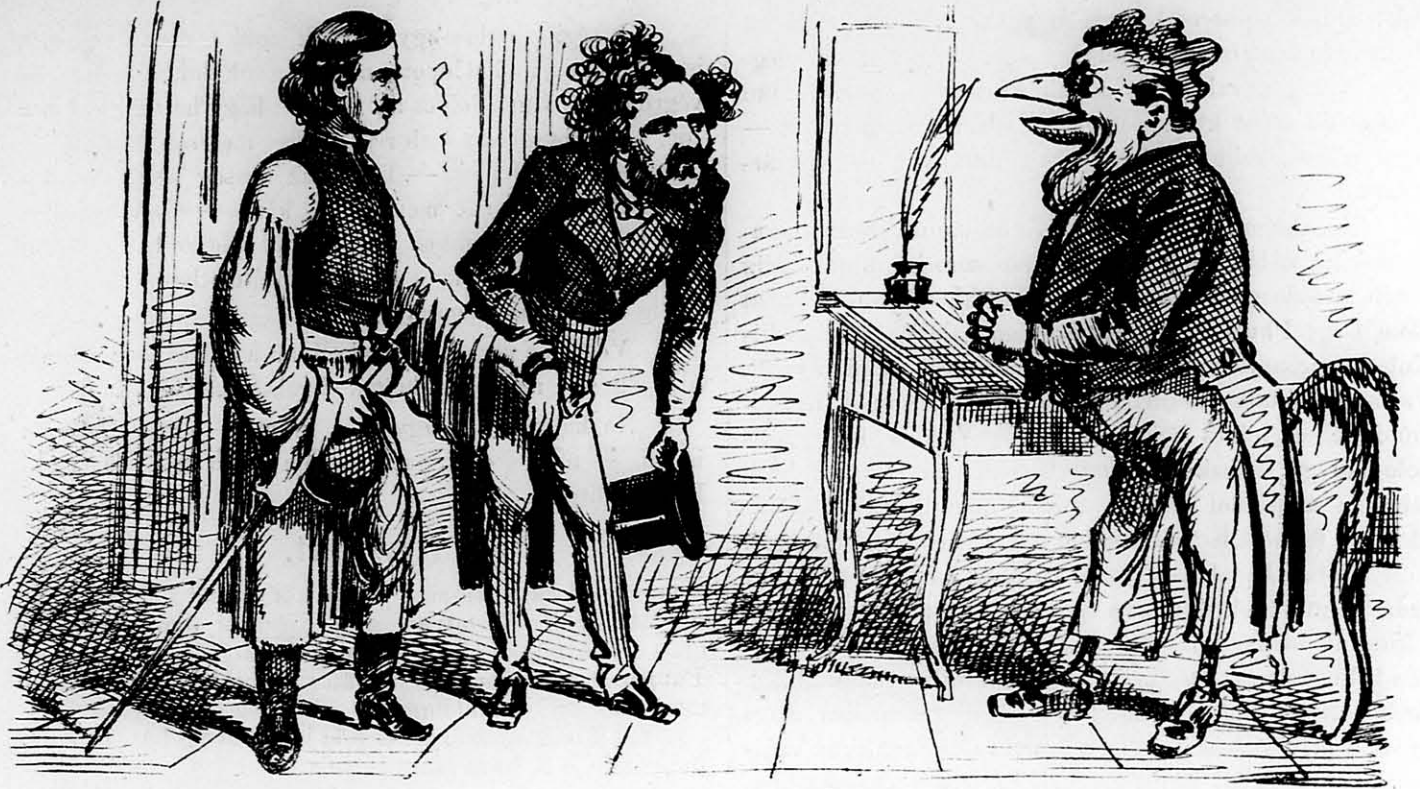
a pesti első kath. kaszinó jegyző könyvéből 1871, november 24. gyűlés tartatván, gróf Kiczráki Janó elnöklete alatt, jelen voltak: az összes választmányi tagság. — Dr. Pauper ezédula hordó, — páter Lóbél de Szigetujfalu mendikás, mely alkalommal:

1. Elnök úr ő exja félre hajtott fővel, hús bánatos hangon adja tudtára szent társulatunknak a leverő szomoru hirt, mely mint egy kárhozatos csapás nehezedik az egyedül idvezítő és esalhatatlan kathólikus anyaszentegyházra, ugyanis a magyar miniszerelnöki állomásra az eretnek káломista gróf Lónyai Menyhért neveztetett ki, (általános elszörnyöködés, Szilágyi Virgil keresztet vet. Lonkai Antal azonban még az általános elszörnyöködés között is rá ér Szilágyi Virgilt figyelmeztetni, hogy mikor felejtí el már tökéletesen azt a káломista eretnekséget, mely arra készte hogy balkézzeletti a keresztet) s ez még nem elég, hogy ilyen eretnek káломista ül azon ország miniszerelnöki székeben, mely a Szüz Máriának van ajánlva, még azt a terhet is rá mérte az egyedül idvezítő anyaszentegyházra a kitanulhatatlan örök böles isteni gondviselés, hogy az igaz nyílt homloku kathólikus gróf Andrási Gyula, — kinek miniszerelnöksége alatt szabadon tenyésztek a szent jézsuíta atyák, s ki szent társulatunk ezédula hordóját dr. Pauper Tivadart cultusminiszterre nevezte, — elhagyott bennünket, elmenvén ama nagy eretnek Bácsztnak (általános pereat) ki a szent és sérthetetlen Concordatumot Bécsben megbuktatá (közfelkiáltás: ó szüzanyánk könyörögj érettünk) helyére, közös külügyminiszternek, mely meggondolatlan tette által szent és egyedülidvezítő anyaszentegyházunkat ennek az elátkozott eretnek káломista Lónyainak martalékául hagyta — (Török Janesi elájul, páter Tritytroty Horvát Bódi karjaiba hanyatlik s eltöri ennek pápaszemét, — általános sirás-rivás és fogcsikorgatás).

Határozottatott:

Szent társulatunk rendkívüli nagyböjtöt tartson szent miséket szolgáltatasson s mély fájdalomnak bús bánatos kifejezését társulati rendes közlönyünk a Ludas Matyiban innepélyesen közzé tegye.

Kiadta
Páter Makutyi, m. k. jegyző.

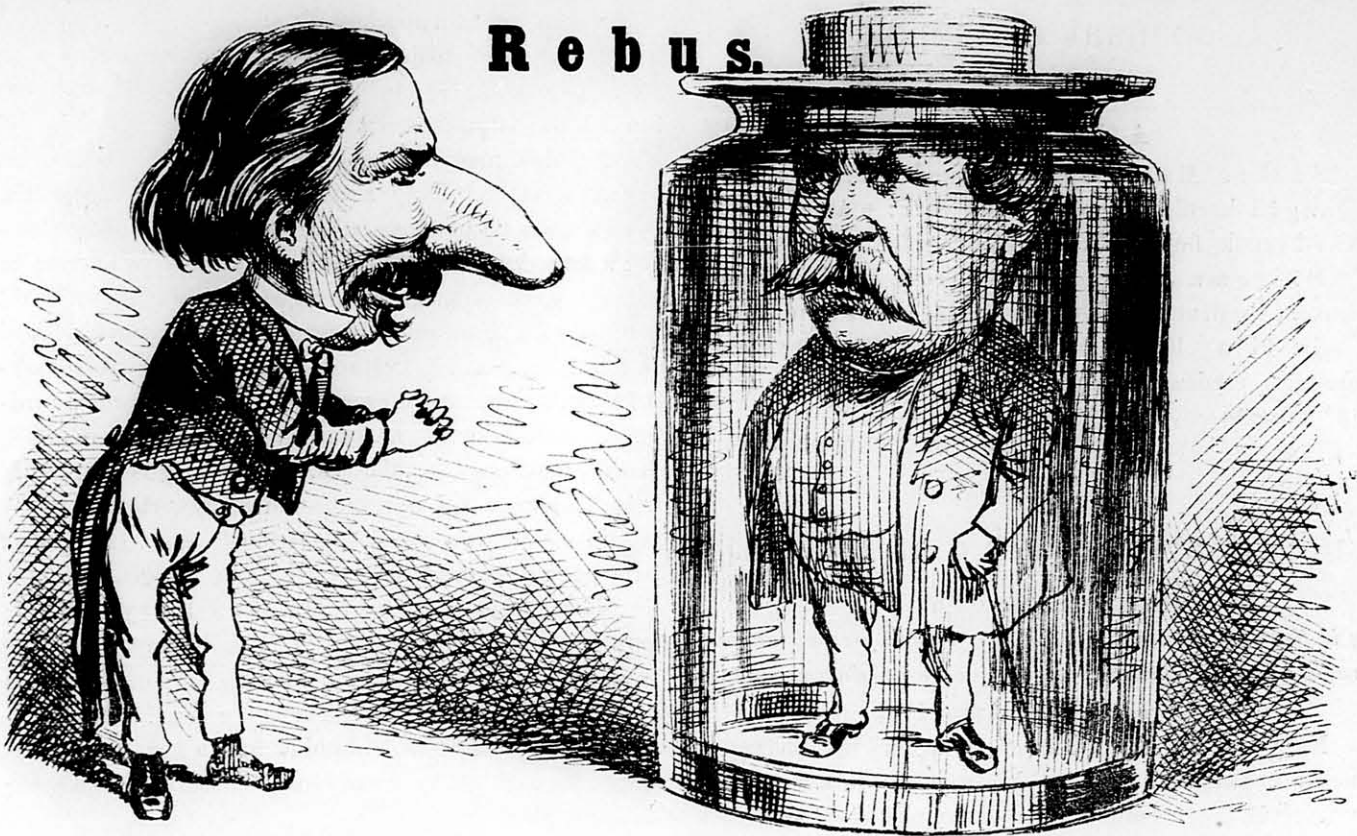

Ludas Matyi átadja Verebessy ő méltóságát a „Kikiriki“ kollégának, hogy ezután már ő porolja ki a kabátját.

„Kikiriki“ kolléga pedig, hogy a kölcsönt vissza adja, Lónyay miniszterelnökségét ajánlja a Matyi kegyébe.

Rebus.

Tessék megfejteni.

Binder urnak képviselői diurnumaira ráadásul még ez is dukálna.

Szabadkai életképek.

XLIII. kép.

A siámi ikrek.

Szikra Matyó „junior.“ kinek érdemei még a hodsági kerületben is (!) ismeretesek: ajánlja magát a Deák-körnek, hogy körítse ki őt polgálmesternek,

Sziroma Jóska „senior“ pedig, kinek érdemei csak most kezdenek kikelni, mióta „Márton Lúdjá“ tojja ki a „bírói“ ajánlatokat törvényszéki ülnökségért esedezik, hogy az igazságszolgáltatást „Bítórá“ húzza*)

A kutyabagosi „Bíró“ naplójából.

Ludas Matyi eredeti okmánytára.

Ördögszára Bordája

vagy is tiszteletes tudós Szent Péter István uram, az ur Jézus Krisztus haszontalan szolgálójának a dohányzás elleni

II-ik prédikációja, Anno 1705.

Nem kevésbé sött némü-némüképpen inkább vétkeznek a dohányosok a józan okosság ellen, — kik a dohányfüstinek beszívásában gyönyörűségnek okáért, avagy gonosz szokásból, vagy a velek dohányozóknak kedvéért — hogy szomjuságot szerezzenek magoknak — a napnak és az éjtzafának nagy részét megegetik, és így a drága idővel együtt javaikat s tisztességüket eltékozzolják — mint a részegesek; mert a dohánynak mindennapi s közönséges haszna nincs (csak mint orvoságnak van) — de az ételnek és itálnak haszna meg van mint mindennapi elodelnek.

Engedjük meg bár, hogy a dohánynak valami haszna lenne, ugy de itt az excessus, a mód nélküli kívánság van szóban; mert valamint a pénznek és bornak nem ususa hanem abususa kárhoztattatik, ugy szintén a dohányzásra nézve is nem a mértékkel való usus, hanem az ebusus, akarám mondani abusus, a módnélkül való kívánság tilalmaztatik. Ezen abusust pedig nyilván kimutatják a dohányosok mikor azt mondják. „adj egy pipa dohányt, neked adom a menyországba való jussomat is; vagy „inkább ellennék kenyér nélkül, mint dohány nélkül“ — vagy „készebb vagyok meghalni, mint a dohányozást elhagyni.

De mivel mindezek mellett is vannak a dohányozásnak sok hamis pártelói, lelkiismeret nélkül való prókatorai, kik ezt az undokságot oltalmazzák, gyámolgatják, tehát némelyeket előttetek im előhozván, megmustrálok, és mely erőtlének legyenek megmutatom.

*) Ha lehetett Lénárdból főispánt csinálni, miért ne lehetne Szirma Jóska ből is bíró faragni?

¶ a kutyabagosi „bíró.“

És azonképen Szikra Matyóból is polgármestert.

Szerk.

Azt mondja a Tabachó-heluo:

I. Schol sem tiltja a szentírás a dohányzást.

Felelet: Osztan Füstös Bátya! ha nem tiltja, de nem is parancsolja.

Azonban magyarul megmondva, merő hazugság az, hogy azt krakogod, hogy a dohányzást schol sem tiltja, tiltja az egész tiz parancsolatban, mint fölyebb megmutattam; a következő predikációkban majd több is leszen; ez a támasz csak a magad kórságos agyából fittyent ki! Azomban jól tudom, mit akarsz chegni. Jöszte ökröndi! Sok kiváltképpenvaló vétkek, melyeket a szent Irásokból feddünk meg, nem neveztetnek ki betűszerint, a minémük a kockázás, kártyázás, kötélenjárás, önöntés, övmérés, rostavetés és több ezerféle, de még is az Irásból igazán feddetnek. Im megtompitám az igazságnak vésőjével Füstös Bátyánk első ütközetének élet. Hiszem az Istent, hogy a többinek hátraverésére is rásegít.

II. Még ezt is esevegi Füstös Bátyánk: az Istennek minden teremtése jó, jó hát a dohány is.

Felelet: Az Istennek minden teremtése jó? jó hát a varas beka is, edd meg. Tetszik e ürü!? Más a dohány, más a dohányozás, valamint más a bor, más a részegség. Az első Isten teremtése, a második pedig Ördög tojománynya!

III. Rebesgeti Füstös Bátyánk ezt is: Tudós embereket hallgattam már én, de sohasem hallottam, hogy csak egyik is közülök valaha a dohányzást kárhoztatta volna.

Felelet: Hogy miért nem kárhoztatták azt ők tudják, talán még akkor a dohányzás nem volt ily nagy divatjában, mint ma vagyon. Vagy talán Placentinusok voltak s a mint Luther mondja a zsiros kanesöt fölvették szájukra, s a bünt megették ők is, vagy talán egy huron pendültek, egy ebinon jártak a Tabacho Heluokkal és szintugy ők is füstösök voltak.

IV. Hánytorgatja Füstös Bátyánk azt is: „Lám a Papok is elég dohányosok, szemecimmel láttam, hogy a Pap félkezével a harangot vont, a másikkal pedig a Pipaszárt tartotta, és ugy jött a füst a szájából mint a kéményből, s mindaddig dohányozdogált, míg harangozott. Azután a harangozást elhagyván, pipáját eszmaszárába dugta s bement a templomba.“ A-másik mondja: Láttam, hogy két pap öszveült, s ugy ittak, dohányoztak együtt, a Pipájok szára egy singnél is hosszab volt.“

Praesentis 1703. 22. Juni a sz: Generalisban a mikor Tsatárból jönnek a Bagosi Erdőben, Rosz Böszörmény szabad hajduvárosbeli három ökrös szekereket hátul elérek, s a középső szekéren ül vala egy régi időtől fogva megaggott Gonoszszágnak Vénje, kinek ősz szakalla a dohányfüsttől sárga vala, s még ekkor is szájában volt az Ördögszára Bordája, füstölt erőssen, kit is látván, mondek:“

Héjh jó Atyámfia! vén ember és még is szivod, be moeskos tükör vagy az Ijjak előtt.

Erre ő nekem hajdú módon és sült parasztul ezt mondja: „Menj az uton, a melylyen elindultál, te is szivod szüntegy oda haza, mert a Papok is dohányoznak mint mások, sőt mások is ő tőlük tanulják.“ E hát argumentumok Füstös Bátyáméknak. Erre is megfelelek.

Én azt nem tagadom, hogy a Papok is dohányosok nem volnának, mert ha tagadnám, olly nagyot hazudnék, hogy ki ki esudálná mint fért ki a számon, azonban az experientia is megezáfolna. Szüntegy nyitva van a Papnak is a Pokol ajtaja, ha bűnben él s abban hal meg mint neked.

Vétkes példáról nem kell himet varni, nem mint olyanok a papok, mert vagynak olyanok is, kikről el lehet mondani, a mit Eliseusrol Simaminis mondott, „ez az Isten embere, szent ember.“ Ezeket kövesd hát te Papok g . . . . . turkáló!

A mindenváró és türelmes magyarokhoz.

Boldogságod tetőpontját —
Örvendj magyar! elérted,
„Magyar kormány“ ül ős Budán,
Azt ohajtád, — azt kérted.

Hitted ugy-e? hogy alatta
Nem lesz sok huzavona, —
Mert hisz a föld, melylyen te élsz,
Kormányodnak is hona.

Vártad, hogy a súlyos teher,
Válladon tán könnyebbül,
Sorsod dolgoz, — mint Bach alatt, —
Nem lesz épen oly ebül.

Remélted, hogy „negyvennyolczas
Alkotmányod“ vissza tér,
Hisz kormányod erében is
Buzog tiszta magyar vér.

Biztatott is eleinte, . . .
Mint cigány szokta lovát,
De később meg azt se mondta:
„Cseréljünk aczélt — kovát.“

Soha egyszer se kérdezi
Tetszik vagy nem valami?
Sőt ha te kéred esengve,
Meg se akar hallani.

Évről évre szaporítja
A roppant deficitet,
Tudja, hogy te megse kukkansz,
Szó nélkül megfizeted.

Azért néhány millióval
Jövőre is boldogít,
Hogy még inkább növekedjék
Benned a türelem s hit.

Új bőségszarut is csinált
Számodra, — ez a k ö l c s ö n,
Hogy abból is rád minél több
Ohajtott áldást töltsön.

Élesre kiköszörülte
A „közösügyes fejszét“,
Alkotmányod életfáját
Azzal forgácsolja szét.

Fejtetőre állítja azt,
A mi eddig lábon állt,
Őszsze zuz és zavar mindent,
Mondván: hogy rendet csinált.

De te azért csak t ű r j békén,
És várjál végetlenül,
Hát ha így is a sült galamb
Tátott szádba berepül?

Dieső flegmádból ki ne jöjj,
A kormány ellen ne tégy:
Mily boldogság azt se tudni,
Mitől döglök meg a légy.!!?

Papirragó.

Nyílt levél:

Édes ecsém Matyi!

Lapod 46-ik számában két talpraesett képet közöltél „korszerű illusztrációk a magyar klasszikusokból“ cím alatt; ezek egyikén egy ütött-kopott frakk van, a háttérben egyik felül a bécsi István torony, másik felül a budai királyi palota, tetején zászlóval. — Ha már te nem színezteted képeidet, mint a mi Borszem Janónk, legalább azt megtehetted volna, hogy arra a budai királyi palotán levő zászlóra rajzoltathattál volna egy derék k é t - f e j ű s a s t avagy nem emlékszel-e országházi híres beszédemre, melyben bizonyítottam, hogy a magyar király palotájára feketesárga zászló dukál. — Az ilyenek többé el ne kerüljék figyelmedet.

Deák Ferencz. m. k.

Zsiga postás.

Czorda Béla törvényszéki ülnök urnak Szabadkán: az almatüdeményt megkapta Matyi, Fogadja elvtárs! érette legőszintébb köszönetünket. Szercsikás közreműködését jövőre is szívesen vesszük.

Vigilnek: „Hogy az Üstökös“ a „Ludas Matyi“ régi adomáit tálalgtatja fel, annak csak örvendünk. „Benn van a számlában“ bizony benn van az a Matyi 1868-ki évfolyamában ie, csak-hogy ott a kereskedő földes ur, a segéd pedig ispán.

„Szűlé m“ nek Lónyay bizonytáki vastag nyaku kálomista, jáki tocsont!

Előfizetési felhívás.

A „NÉPSZAVA“ a nép atyjának

KOSSUTH LAJOSNAK

magasztos nézeteit s politikai elvhűségét tekintve irányadóul: a tiszta demokratikus eszméknek legbuzgóbb apostola; hű őre és védője a nép jogainak; zászlóvivője a népszabadságnak, népuralomnak; tolmácsolója a nép érzelmeinek és panaszainak; úttörője a közművelődésnek; előmozdítója a népjólétnek; renditlen harczoza kedves hazánk függetlenségének.

Előfizetési ár:

Évnegyedre . . . . . 1 frt

Félévre . . . . . 2 frt

Kiadóhivatal: Pest, városháztér 6. szám alatt.

Felelős szerkesztő:

Főszerkesztő és kiadó tulajdonos

Mészáros-Hevesy Autonia.

Mészáros Károly.

Legujabb

J Á T É K T E R V E M,

melylyel most a n. é. közönség elé lépek, 4 a legjobb sorsjegyből összeállított 2 csoportból áll, melyekkel évenkint 32 húzással egyedül játszhatni, s a részletfizetések ideje alatt 48 frtot kamatoznak. E csoportosítást ez ideig még egy intézet, bank- és váltó-üzlet sem közelíté meg, s midőn még ezen nagyszerű nyeremények, s rendkívüli kamatozás mellett, kötelezem magamat a B. csoportbeli 1860-diki sorsjegyet, ha sorozat száma kihuzatott — 450 forintért visszaváltani, a résztvevőnek mégis minden esetben 100 frt készpénze s magántulajdonul 3 eredeti sorsjegye tiszta hasznul marad.

A. csoport.

- 1 magyar jutalom-sorsjegy, évenként 4 húzással 250,000 frt főnyereménnyel.
- 1 teljesen befizetett 400 frkos török-sorsjegy, évenként 6 húzással: 600,000 frankos főnyereménnyel.
- 1 Braunschweigi 20 talléros sorsjegy évenként 4 húzással, 80,000 tallér főnyereménnyel.
- 1 Szász-Meiningi sorsjegy, évenként 3 húzással 25,000 ezüst forint főnyereménnyel.

E csoport évenként 6 frtot kamatoz, és 17 húzással játszik, megrendelhető 20 frtos 16 havi részlet törlesztéssel s 10 forintos 33 havi részlettörlesztéssel.

B. csoport.

- 1 1860-diki állam-sorsjegy, évenként 2 húzással, főnyeremény 300,000 fr. és 60,000 fr.
- 1 egészen befizetett 400 frankos török-sorsjegy, évenként 6 húzással.
- 1 Braunschweigi 20 talléros sorsjegy, évenként 4 húzással.
- 1 Szász-Meiningi sorsjegy, évenként 3 húzással.

E csoport évenként 10 frtot kamatoz, megrendelhető 17 havi 20 frtos s 36 havi 10 frtos részletfizetéssel.

Mind két csoport évenként 31 húzással játszik s a befizetési idő alatt 48 forintot kamatoz.

Még azon megjegyzésem van, hogy bármely csoport az első részlet lefizetésétől egyedül játszik minden főnyereményre, a nyereményeket kívül sem kell megosztani.

Huzásjegyzékek díjtalanul küldetnek, s a főnyereményekről az illetők táviratilag értesítettnek.

Vidéki megrendelések utánvétel mellett pontosan teljesítettnek.

FISCHER M. L.

bank- és váltó-üzlete a „Fortunához“

Pest, hatvani-utca 16. sz.

Felelős szerkesztő és Kiadótulajdonos: Mészáros Károly.